

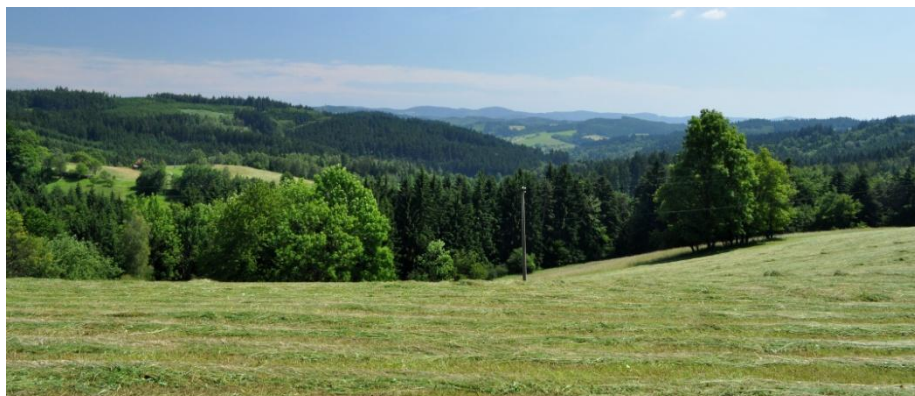
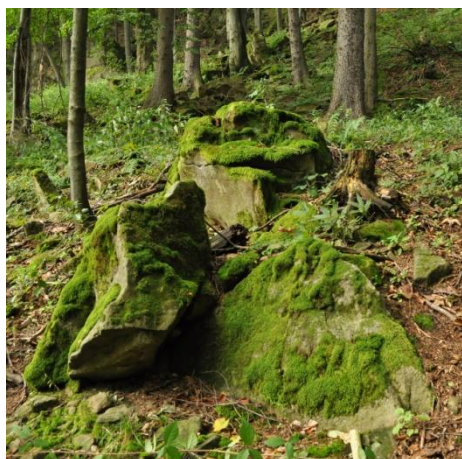
OPERAČNÍ PROGRAM
ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj

Pro vodu,
vzduch a přírodu

Podklady pro plány péče v EVL Zlínského kraje VSETÍNSKO EVL Semetín

OPERAČNÍ PROGRAM
ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj

Pro vodu,
vzduch a přírodu

Podklady pro plány péče v EVL Zlínského kraje VSETÍNSKO EVL Semetín CZ0720033

Jiří Schneider, Darek Lacina, a kol.

Brno, září 2010

OPERAČNÍ PROGRAM
ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj

Pro vodu,
vzduch a přírodu

NATURA 2000 VE ZLÍNSKÉM KRAJI

09028956

Projekt je spolufinancován Evropskou unií – Evropským fondem pro regionální rozvoj a Státním fondem životního prostředí ČR v rámci Operačního programu Životní prostředí.

Cílem projektu je implementace soustavy NATURA 2000 na území Zlínského kraje; zajištění příslušné ochrany evropsky významných lokalit.

Předpokládané uznatelné náklady na akci činí 54 619 209 Kč,
z toho příspěvek z fondu Evropské unie 46 426 328 Kč (85 %),
příspěvek SFŽP ČR 8 192 881 Kč (15 %)

Datum zahájení realizace projektu. 1. 6. 2009

Datum ukončení realizace projektu: 31. 12. 2013

OPERAČNÍ PROGRAM
ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj

Pro vodu,
vzduch a přírodu

Veřejná zakázka: VZ/2009/5/200/1 Podklady pro plány péče v EVL Zlínského kraje

Klasifikace zakázky:

90711500-9 Ekologické monitorování v jiných případech než u staveb

71700000-5 Monitorování a kontrola

Zadavatel: Zlínský kraj
Zlín, tř. T. Bati 21, PSČ 791 90
právnícká osoba zřízená státem dle zákona č. 374/1997 Sb.
IČO: 70891320
DIČ: CZ 70891320

Zhotovitel: Ing. Darek Lacina
Ondráčkova 556/119
IČ: 70450641
DIČ: CZ 6802031401

Řešitel: Ing. Jiří Schneider, Ph.D.
Újezd u Tišnova 7, 59455
IČ: 696 65 389
DIČ CZ 7412174671

Spolupracovníci: Ing. Alice Kozumplíková
Ing. Martin Klimánek, Ph.D.
Ing. Kateřina Loučková

OBSAH

1. LOKALIZACE EVL	7
SPRÁVNÍ POMĚRY	7
KRAJ:	7
2. PŘÍRODNÍ POMĚRY (ŠIRŠÍ ÚZEMNÍ VZTAHY)	7
2.1 GEOMORFOLOGIE	7
2.2 GEOLOGIE	7
2.3 PEDOLOGIE	8
2.4 KLIMA	8
2.5 HYDROLOGIE	8
2.6 BIOTA	8
3. POPIS LOKALITY - SOUČASNÝ STAV	8
3.1 TABULKA BIOTOPŮ DLE	10
4. VÝSLEDKY REVIZE (INVENTARIZACE)	12
4.1. METODICKÝ POSTUP REVIZE BIOTOPŮ	12
4.2 PRIORITY BIOTOPY	13
<i>T3.4C Širokolisté suché trávníky s význačným výskytem vstavačovitých a bez jalovce obecného (Juniperus communis)</i>	<i>13</i>
<i>T3.4D Širokolisté suché trávníky bez význačného výskytu vstavačovitých a bez jalovce obecného (Juniperus communis)</i>	<i>14</i>
<i>T1.1 Mezofilní ovsíkové louky</i>	<i>14</i>
<i>R2.2 Nevápnitá mechová slatiniště</i>	<i>16</i>
<i>R1.1 Luční pěnovcová prameniště</i>	<i>16</i>
<i>R1.3 Lesní pěnovcová prameniště</i>	<i>17</i>
<i>S1.2 Štěrbínová vegetace silikátových skal a drovin</i>	<i>17</i>
<i>L5.1 Květnaté bučiny</i>	<i>18</i>
<i>L3.3B Západo-karpatské dubohabřiny</i>	<i>19</i>
4.3 VYMEZENÍ A POPIS NAVRHOVANÝCH MZCHŮ	20
<i>Mraznica</i>	<i>20</i>
<i>Nová cesta</i>	<i>21</i>
<i>Ostrá hora</i>	<i>22</i>
<i>Semetín</i>	<i>23</i>

<i>U Dětka</i>	24
<i>Volařka</i>	25
5. REVIZE HRANIC EVL	27
5.1. METODICKÝ POSTUP	27
5.1.1 Úvod	27
5.1.2 Obecné principy	27
5.2 KONKRÉTNÍ ÚPRAVY HRANICE EVL SEMETÍN	29
6. CELKOVÉ ZHODNOCENÍ	30
7. LITERATURA	31
8. PŘÍLOHY	32
8.1 MAPOVÉ PŘÍLOHY	32
8.2 FOTODOKUMENTACE	33

1. Lokalizace EVL

Kód lokality: CZ0720033

Správní poměry

Kraj:

Zlínský kraj

Katastrální území:

Hošťálková, Lhota u Vsetína, Liptál, Ratiboř u Vsetína, Rokytnice u Vsetína, Vsetín

Mapové listy ZM ČR 1:10000:

25-32-04, 25-32-05, 25-32-09, 25-32-10

2. Přírodní poměry (širší územní vztahy)

Evropsky významná lokalita (EVL) Semetín se rozkládá v údolí a na svazích údolí Semetínského potoka, na jihu a jihovýchodě potom na odlesněných vrších členitého hřebene mezi Janišovským vrchem a Chléviskem. Reliéf je značně svažité. Na území PP Křížový se vyskytují skalní výchozy s pseudokrasovou rozsedlinovou jeskyní. Nadmořská výška území dosahuje 640 m, převýšení je 305 m. Navrhovaná rozloha EVL Semetín je 1327.2646 ha.

2.1 Geomorfologie

Systém: Alpsko – himalájský

Provincie: Západní Karpaty

Oblast: Západní Beskydy

Celek: Hostýnsko-vsetínská hornatina

Podcelek: Hostýnské vrchy

Okrsek: Liptálské hřbety

Lokalita spadá do Hostýnsko-vsetínské hornatiny, podcelku Hostýnských vrchů, okrsku Liptálské hřbety. Jedná se o členitou vrchovinu se hřbety SV-JZ směru, tvořenými vrstvami flyše s převahou pískovců.

2.2 Geologie

Podkladem jsou převážně třetihorní flyšová souvrství s typickým střídáním jílovců, pískovců a slepenců. Zejména souvrství s převahou jílovců jsou bohatá na uhličitán vápenatý (místa se vyskytují organodetritické pískovce až vápence), který se často ukládá na vývěrech silněji mineralizovaných pramenů v podobě pěnovce.

2.3 Pedologie

V půdním pokryvu převládají kambizemě (zejména kambizem districká).

2.4 Klima

Dle používané klasifikace podle Quitta (1971) je území zařazeno do oblasti MT2. Nejbližší meteorologická stanice se nachází ve Vsetíně.

2.5 Hydrologie

Celé území je protkáno sítí drobných vodních toků, patřících do povodí tří levostranných přítoků Bečvy Centrální (největší) část území patří do povodí Semetínského potoka. Jižní svahy jsou odvodňovány do Rokytenky. Severozápadní část pak spadá do povodí Ratibořky.

2.6 Biota

Podle **Fytogeografického členění**

Fytogeografická oblast: mezofytikum

Fytogeografický obvod: Karpatské mezofytikum
80. Střední Pobečví
a Vsetínská kotlina

Potenciální přirozenou vegetaci tvoří ostřicová dubohabřina, ostřicová bučina a bučina s kyčelnicí devítilistou.

Z hlediska lesnické geomorfologie je území EVL Semetín součástí přírodní lesní oblasti (PLO) 41– Hostýnsko-vsetínská vrchovina a Javorníky.

3. Popis lokality - současný stav

Lokalita zahrnuje typicky vyvinuté květnaté bučiny (L5.1) s kyčelnicí devítilistou *Dentaria enneaphyllos*, vzácněji kyčelnicí žláznatou *Dentaria glandulosa* a orchidejemi: okrotice dlouholistá *Cephalanthera longifolia*, kruštík modrofialový *Epipactis purpurata*, kruštík Greuterův *Epipactis greuteri*. Bučiny tvoří rozsáhlé porosty, zejména na jižních svazích hřebenu Drastihlavy a Ratibořského grúně, a místy mají až pralesovitý charakter. Stejně tak typicky vyvinuté jsou západo-karpatské dubohabřiny (L3.3B). Z nelesních společenstev jsou dochovány reprezentativní ovsíkové louky (T1.1) a širokolisté suché trávníky (T3.4D a T3.4C). Vyskytuje se zde poměrně široké spektrum vegetace vlhkých a zamokřených stanovišť jako jsou např. nevápnitá mechová slatiniště (R2.2) a přechodová rašeliniště (R2.3). Zajímavým biotopem jsou také luční a lesní pěnovecová prameniště (R1.1 a R1.3), šterbinová vegetace silikátových skal a drolin (S1.2) a

nepřístupné jeskynní prostory (S3B). Toky jsou doprovázeny vegetací jasanovo-olšových luhů (L2.2A, B) a místy i devětsilovými lemy

Květnaté bučiny jsou často po vykácení nahrazovány smrkovými monokulturami. Lesní mechanizace narušuje prameniště. Nemalé je i poškození zvěří. Negativně se také projevuje změna či upuštění od hospodaření na loukách a pastvinách. Mnohé z nich byly v minulosti přeměny na intenzivní porosty a až dnes se jejich stav zlepšuje. Jiné pastviny a louky byly naopak ponechány ladem, popř. osázeny stromy či zastavěny. Negativním trendem je stále se zvětšující plocha zastavěných území.

Území hostí velký počet významných rostlinných druhů, kromě výše uvedených dále např. kociánek dvoudomí *Antennaria dioica*, řepíček řepíkovitý *Aremonia agrimonoides*, orlíček obecný *Aquilegia vulgaris*, sleziník zelený *Asplenium viride*, bříza tmavá *Betula obscura*, sveřep větevnatý *Bromus ramosus*, ostřice Hartmanova *Carex hartmanii*, pcháč bělohavý *Cirsium eriophorum*, škarda ukousnutá *Crepis praemorsa*, prstnatec Fuchsův *Dactylorhiza fuchsii*, p. májový *D. majalis*, prstnatec bezový *D. sambucina*, kapraď rezavá *Dryopteris affinis*, kruštík polabský *Epipactis albensis*, k. širolistý *E. helleborine*, k. bahenní *E. palustris*, suchopýr širokolistý *Eriophorum latifolium*, sněženka podsněžník *Galanthus nivalis*, mečík střežovitý *Gladiolus imbricatus*, pětiprstka žežulník *Gymnadenia conopsea*, prasetník plamatý *Hypochaeris maculata*, plavuň jedlová *Huperzia selago*, jalovec obecný *Juniperus communis*, bika žlutavá *Luzula luzulina*, plavuň pučivá *Lycopodium annotinum*, hnilák smrkový *Monotropa hypopitys*, vemeník dvoulistý *Platanthera bifolia*, prstnatec plamatý *Orchis maculata*, p. mužský *O. mascula*, lipnice oddálená *Poa remota*, tolije bahenní (*Parnassia palustris*), čistec alpský *Stachys alpina*, kapradiník bažinný *Thelypteris palustris*, hlavinka horská *Traunsteinera globosa*, bařička bahenní *Triglochin palustre*, kozlík celolistý *Valeriana simplicifolia*, jmelí bílé jedlové *Viscum album* subsp. *abietis*.

V jeskyni v PP Křížový vrch se vyskytuje vrápenec malý *Rhinolophus hipposideros*. Z živočichů zde dále nalezneme např. čápa černého *Ciconia nigra*, datla černého *Dryocopus martius*, kosa horského *Turdus torquatus*, krkavce velkého *Corvus corax*, skorce vodního *Cinclus cinclus*, mloka skvrnitého *Salamandra salamandra*, skokana hnědého *Rana temporaria* a ropuchu obecnou *Bufo bufo*. (www.natura2000.cz)

3.1 tabulka biotopů dle www.natura2000.cz

Naturové biotopy

	Stanoviště/Biotop	Rozloha (ha)	Podíl (%)	R/Z/G	Předmět ochrany
5130	Formace jalovce obecného (<i>Juniperus communis</i>) na vřesovištích nebo vápnitých trávnících	2.2166	0.16	B/B/-	
	T3.4B Širokolisté suché trávníky bez význačného výskytu vstavačovitých a s jalovcem obecným (<i>Juniperus communis</i>)	2.2166	0.16	B/B/-	
6210	Polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnitých podložích (<i>Festuco-Brometalia</i>), význačná naleziště vstavačovitých - prioritní stanoviště	2.1712	0.16	B/B/C	Ano
	T3.4C Širokolisté suché trávníky s význačným výskytem vstavačovitých a bez jalovce obecného (<i>Juniperus communis</i>)	2.1712	0.16	B/B/C	Ano
6210	Polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnitých podložích (<i>Festuco-Brometalia</i>)	12.8143	0.96	C/B/C	Ano
	T3.4D Širokolisté suché trávníky bez význačného výskytu vstavačovitých a bez jalovce obecného (<i>Juniperus communis</i>)	12.8143	0.96	C/B/C	Ano
6430	Vlhkomilná vysokobylinná lemová společenstva nížin a horského až alpského stupně	3.5117	0.26	C/B/-	
	M5 Devěsilové lemy horských potoků	2.6112	0.19	C/B/-	
	T1.6 Vlhká tužebníková lada	0.9005	0.06	C/B/-	
6510	Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (<i>Arrhenatherion</i>, <i>Brachypodio-Centaureion nemoralis</i>)	88.7554	6.68	C/B/C	Ano
	T1.1 Mezofilní ovsíkové louky	88.7554	6.68	C/B/C	Ano
7140	Přechodová rašeliniště a třasoviště	0.2456	0.01	C/B/C	Ano
	R2.2 Nevápnitá mechová slatiniště	0.2456	0.01	C/B/C	Ano
7220	Petrifikující prameny s tvorbou pěnovců (<i>Cratoneurion</i>)	0.0878	0.00	B/A/C	Ano
	R1.1 Luční pěnovcová prameniště	0.0785	0.00	B/A/C	Ano
	R1.3 Lesní pěnovcová prameniště	0.0093	0.00	B/B/C	Ano
7230	Zásaditá slatiniště	0.002	0.00	A/A/-	
	R2.1 Vápnitá slatiniště	0.0020	0.00	A/A/-	

8220	Chasmofytická vegetace silikátových skalnatých svahů	0.1549	0.01	B/A/C	Ano
	S1.2 Štěrbínová vegetace silikátových skal a drolin	0.1549	0.01	B/A/C	Ano
8310	Jeskyňe nepřístupné veřejnosti	0.0305	0.00	B/A/-	
	S3B Jeskyňe nepřístupné veřejnosti	0.0305	0.00	B/A/-	
9130	Bučiny asociace <i>Asperulo-Fagetum</i>	662.2011	49.89	B/B/B	Ano
	L5.1 Květnaté bučiny	662.2011	49.89	B/B/B	Ano
9170	Dubohabřiny asociace <i>Galio-Carpinetum</i>	69.6794	5.24	B/B/B	Ano
	L3.3B Západo-karpatské dubohabřiny	69.6794	5.24	B/B/B	Ano
9180	Lesy svazu <i>Tilio-Acerion</i> na svazích, sutích a v roklich	1.9004	0.14	B/A/-	
	L4 Suťové lesy	1.9004	0.14	B/A/-	
91E0	Smíšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy (<i>Alno-Padion</i>, <i>Alnion incanae</i>, <i>Salicion albae</i>)	3.6009	0.27	C/B/-	
	L2.2A Údolní jasanovo-olšové luhy, typické porosty	3.6009	0.27	C/B/-	

Ostatní přírodní biotopy

	Biotop	Rozloha (ha)	Podíl(%)	R/Z
K1	Mokřadní vrbiny	0.1929	0.01	C/B
K2.1	Vrbové křoviny hlinitých a písčitých náplavů	1.3650	0.10	B/B
K3	Vysoké mezofilní a xerofilní křoviny	9.7139	0.73	B/B
L2.2B	Potoční a degradované jasanovo-olšové luhy	2.7835	0.20	A/B
M1.4	Říční rákosiny	1.3650	0.10	A/A
M1.5	Pobřežní vegetace potoků	0.3115	0.02	A/A
M4.1	Štěrkové náplavy bez vegetace	0.6825	0.05	B/A
R1.4	Lesní prameniště bez tvorby pěnovců	0.5093	0.03	B/B
T1.10	Vegetace vlhkých narušovaných půd	1.7387	0.13	B/B
T1.3	Poháňkové pastviny	77.1400	5.81	B/B
T1.5	Vlhké pcháčkové louky	5.3039	0.39	B/B
T4.2	Mezofilní bylinné lemy	1.3232	0.09	B/B

Biotopy řady X

	Biotop	Rozloha (ha)	Podíl (%)
X1	Urbanizovaná území	20.2691	1.52
X3	Extenzivně obhospodařovaná pole	6.4199	0.48
X5	Intenzivně obhospodařované louky	0.6981	0.05
X6	Antropogenní plochy se sporadickou vegetací mimo sídla	0.1840	0.01
X9A	Lesní kultury s nepůvodními jehličnatými dřevinami	274.2788	20.66
X9B	Lesní kultury s nepůvodními listnatými dřevinami	0.0066	0.00
X11	Paseky s nitrofilní vegetací	58.4016	4.40
X12	Nálety pionýrských dřevin	10.3933	0.78
X13	Nelesní stromové výsadby mimo sídla	2.7157	0.20
X14	Vodní toky a nádrže bez ochranné významné vegetace	4.0949	0.30

4. Výsledky revize (inventarizace)

4.1. Metodický postup revize biotopů

Inventarizační část metodicky vychází z postupů aplikovaných při základním mapování biotopů soustavy NATURA 2000 – Guth, J.: Metodika mapování biotopů soustavy NATURA 2000 a Smaragd (metodika podrobného a kontextového mapování). Při určování typologických jednotek bylo postupováno dle Katalogu biotopů České republiky (Chytrý, Kučera, Kočí (eds.)).

Jako podkladů pro přesné vymezení mapovacích jednotek bylo využito materiálů poskytnutých zadavatelem, příp. dalších dostupných zdrojů: Mapové listy zpracovaného základního mapování, ortofotomapy, lesnické mapy typologické, údaje o dřevinné skladbě dle lesních hospodářských plánů a osnov. Podkladem pro mapování je rovněž podrobná znalost území z předchozí inženýrské činnosti zpracovatelů (viz příslušná část nabídky).

Vlastní pracovní postup je následující:

Na základě výše uvedených podkladů byla vymezena území s převahou biotopů silně ovlivněných nebo vytvořených člověkem. Ta byla inventarizována způsobem kontextového mapování – v rámci terénního průzkumu byl důraz kladen zejména na vymezení segmentů a ověření správnosti údajů. V případě výskytu „naturového“ biotopu v těchto územích došlo k jeho podrobnému klasickému popsání (viz dále).

Na ostatních částech území se postupovalo dle principu podrobného mapování – celé území bylo podrobně projito, byly vymezeny základní charakteristiky biotopů - kód, stejnorodost, reprezentativnost, zachovalost. V poznámce jsou uvedeny další důležité skutečnosti, zejména významné rostlinné druhy a poznámky k managementu. V případě bodových biotopů či nejasnosti hranic bude využito GPS navigace.

Hlavní část terénního šetření proběhlo v letních a časně podzimních měsících roku 2009. Vybrané lokality byly verifikovány v jarním aspektu v roce 2010.

Získané výsledky jsou zpracovány v GIS prostředí ArcView 9.x. Z výstupu je zpracována souhrnná zpráva, obsahující zejména celkové přírodní podmínky, plošné sumáře biotopů, jejich výskyt v zájmovém území a další poznatky, týkající aktuálního managementu a jeho vlivu na stav biotopů.

Podrobnost řešení a obsah díla byl průběžně konzultován s odborným pracovištěm zadavatele.

4.2 Prioritní biotopy

T3.4C Širokolisté suché trávníky s význačným výskytem vstavačovitých a bez jalovce obecného (*Juniperus communis*)

Biotop T3.4C Širokolisté suché trávníky s význačným výskytem vstavačovitých a bez jalovce obecného (*Juniperus communis*) se na území EVL Semetín vyskytuje pouze ojediněle v několika mozaikách. Má sníženou reprezentativnost i zachovalost (většinou na B/B). Jedná se především o louky s dominantní *Brachypodium pinnatum*. Druhou skladbu dále tvoří např. *Antennaria dioica*, *Aquilegia vulgaris*, *Primula veris*, *Trifolium alpestre* či *Trifolium ochroleucum*. Ze vstavačovitých se zde vyskytují mj. *Listera ovata*, *Orchis mascula* či *Traunsteinera globosa*.

Na území EVL Semetín se biotop T3.4C nachází ve stávající přírodní památce Pivovařiska a je součástí navrhované přírodní památky U Dětky.

B1	St	R	Z	B2	St	R	Z	B3	St	R	Z	B4	St	R	Z
T3.4C	90	B	B	K3	10	B	A								
T3.4C	80	B	A	R1.1	20	B	A								
T1.3	20	B	B	T3.4C	30	C	C	K3	30	B	B	T4.2	20	B	B
T1.3	60	A	A	T3.4C	30	B	A	R2.2	10	A	A				

Tab. 1 Mozaiky se zastoupením biotopu T3.4C na území EVL Semetín. Bn – biotop 1,2,3,4; St – zastoupení biotopu v mozaice (%); R – reprezentativnost; Z - zachovalost

T3.4D Širokolisté suché trávníky bez význačného výskytu vstavačovitých a bez jalovce obecného (*Juniperus communis*)

Biotop T3.4D – širokolisté suché trávníky bez význačného výskytu vstavačovitých a bez jalovce obecného se na území EVL Semetín vyskytuje spíše v omezené míře. Vyznačuje se sníženou reprezentativností a zachovalostí. Netvoří „čistá“ společenstva, vyskytuje se v mozaikách, většinou s biotopy T1.1 – mezofilní ovsíkové louky a T1.3 – poháňkové pastviny. V případě zanedbaného hospodaření pak zarůstá křovinami biotopu K3 – vysoké mezofilní a xerofilní křoviny.

Druhové skladbě dominuje *Brachypodium pinnatum*, z dalších druhů jsou uváděny např. *Primula veris*, *Listera ovata*, *Jacea pratensis* subsp. *oxylepis*.

V rámci EVL Semetín se biotop T3.4D nachází na území navrhované přírodní památky Nová cesta.

B1	St	R	Z	B2	St	R	Z	B3	St	R	Z	B4	St	B5	St
T3.4D	30	C	B	K3	30	B	A	T1.5	40	B	B				
T3.4D	70	D	C	K3	30	C	B								
T3.4D	40	C	B	T1.1	30	C	B	T1.3	30	B	B				
T3.4D	40	C	B	T1.1	60	C	C								
T3.4D	20	C	C	T1.3	10	C	C	K3	30	B	B	X1	10	X13	30
T3.4D	50	C	A	T1.3	30	B	A	X12	15			X1	5		
T3.4D	50	C	A	T1.3	50	B	A								
T3.4D	70	C	B	T1.3	30	B	B								

Tab. 2 Mozaiky se zastoupením biotopu T3.4D na území EVL Semetín. Bn – biotop 1,2,3,4; St – zastoupení biotopu v mozaice (%); R – reprezentativnost; Z – zachovalost

T1.1 Mezofilní ovsíkové louky

Biotop T1.1 – mezofilní ovsíkové louky je co do plochy i zastoupení nejrozšířenějším nelesním společenstvem v EVL Semetín. Vyskytuje se zde jak samostatně, tak i v mozaikách (především s biotopem T1.3 – poháňkové pastviny). Reprezentativnost a zachovalost biotopu T1.1 v rámci území značně kolísá. Nejrozšířenější je v mozaikách, kde je charakterizován střední reprezentativností i zachovalostí B/B, resp. C/B. Narušený stav však často vykazuje i jako samostatné společenstvo. To je dáno především způsobem a intenzitou hospodaření v území, kdy značná část lučních porostů byla v minulosti intenzivně hnojena a zřejmě i přeorávána. V současné době je zemědělské hospodaření celkově podstatně šetrnější, přesto na jmenovaných lokalitách stále poměrně intenzivní. Zřejmě největší vliv na špatný stav některých lokalit má intenzivní pastva a možné přihnojování, což vede k nadměrné eutrofizaci, nástupu nitrofilních druhů a posunu těchto luk směrem k biotopu X5. Dalším negativním jevem postihujícím různé části EVL je naopak absence hospodaření a ponechání lokalit samovolné sukcesní degradaci. Na těchto lokalitách po určité době nastává expanze mezofilních křovin.

Naopak nejzachovalejší ovsíkové louky jsou poměrně kvalitní především proto, že jsou pravidelně udržovány kosením (např. v mozaice s starými extenzivními vysokokmennými sady, kde je sečení těžkou mechanizací jen velmi obtížně proveditelné) či extenzivní pastvou (nejčastěji je pastva realizována ovci, méně často pak skotem).

Mozaikovitost lučních společenstev však není dána pouze způsobem a intenzitou hospodaření, ale samozřejmě rovněž změnou stanovištních poměrů. Ta je dána především půdní vlhkostí či změnou hloubky půdního profilu a někdy rovněž změnou expozice svahu v rámci jediné louky. Kromě poháňkových pastvin pak ovsíkové mezofilní louky přechází např. do biotopů T1.5 – vlhké pcháčové louky či T3.4 – širokolisté suché trávníky.

Na území EVL Semetín se biotop T1.1 nachází v navrhovaných přírodních památkách Semetín a U Dětky.

Biotop	Repre.	Zach.	Plocha
T1.1	B	A	0,6522
T1.1	B	B	5,5946
T1.1	C	B	35,2237
T1.1	C	C	14,6222
T1.1	D	B	7,2696
T1.1	D	C	1,3218

Tab. 3 Reprezentativnost a zachovalost homogenních segmentů biotopu T1.1

B1	St	R	Z	B2	St	R	Z	B3	St	R	Z	B4	St	R	Z
T1.1	30	C	C	K3	50	B	A	X1	20						
T1.1	40	B	B	K3	20	B	A	X1	40						
T1.1	60	C	B	K3	10	C	B	X5	30						
T1.1	80	B	B	K3	20	A	A								
T1.1	80	C	B	K3	20	B	A								
T1.1	70	B	B	L2.2B	30	A	B								
T1.1	60	C	B	M5	40	C	B								
T1.1	50	B	B	T1.3	10	C	C	K3	30	C	B	X1	10		
T1.1	40	C	C	T1.3	30	C	C	K3	30	B	B				
T1.1	40	C	C	T1.3	40	B	B	K3	20	B	B				
T1.1	45	C	B	T1.3	20	B	A	X1	15			X3	20		
T1.1	30	C	B	T1.3	40	B	B	X1	15			X3	15		
T1.1	40	C	B	T1.3	40	B	B	X13	20						
T1.1	30	C	B	T1.3	30	B	B	X3	20			X1	20		
T1.1	60	C	C	T1.3	20	C	C	X3	20						
T1.1	40	C	C	T1.3	30	C	B	X3	30						

Tab. 4 Mozaiky se zastoupením biotopu T1.1 na území EVL Semetín. Bn – biotop 1,2,3,4; St – zastoupení biotopu v mozaice (%); R – reprezentativnost; Z - zachovalost

B1	St	R	Z	B2	St	R	Z	B3	St	R	Z	B4	St	R	Z
T1.1	40	C	B	T1.3	60	B	B								
T1.1	60	C	B	T1.3	40	C	B								
T1.1	60	B	B	T1.3	40	B	B								
T1.1	60	C	C	T1.3	40	C	B								
T1.1	50	C	C	T1.3	50	B	B								
T1.1	40	C	B	T1.5	40	A	A	M1.5	20	A	A				
T1.1	50	C	C	T1.5	30	B	B	X6	20						
T1.1	60	B	B	T1.5	40	B	B								
T1.1	60	B	B	T1.5	40	A	A								
T1.1	30	C	B	T3.4B	65	B	B	X1	5						
T1.1	15	C	B	T3.4D	15	C	B	X13	15			X1	55		
T1.1	50	B	B	X1	50										
T1.1	30	C	C	X1	70										
T1.1	30	C	B	X13	40			X1	30						
T1.1	60	C	C	X3	40										
T1.1	70	C	B	X3	30										
T1.1	80	B	B	X3	20										
T1.1	80	C	B	X9A	80										

Tab. 4 pokračování Mozaiky se zastoupením biotopu T1.1 na území EVL Semetín. Bn – biotop 1,2,3,4; St – zastoupení biotopu v mozaice (%); R – reprezentativnost; Z - zachovalost

R2.2 Nevápnitá mechová slatiniště

Nevápnitá mechová slatiniště se na území EVL nachází pouze na dvou místech. Jsou součástí mozaiky pastvinných travinobylinných společenstev, k nimž tvoří druhové přechod. Další zachování lokalit je vázáno především na udržení extenzivní formy hospodaření, ať už kosení či pastvy ovcí.

V druhové skladbě jsou uváděny např. *Carex flava*, *Dactylorhiza majalis*, *Polygala amarella*, *Valeriana simplicifolia*, *Eriophorum angustifolium* či *Triglochin palustre*.

Ochrana biotopu R2.2 by měla být zajištěna v rámci navrhované přírodní památky Semetín.

R1.1 Luční pěnovcová prameniště

Na území EVL Semetín se nachází pouze jedno luční pěnovcové prameniště. Je součástí přírodní památky Pivovařiska v západní části EVL. Biotop R1.1 tvoří mozaiku s biotopem T3.4C, od nějž je však poměrně dobře vymezen. V druhové skladbě se vyskytují mj. *Carex flava*, *Dactylorhiza majalis*, *Eriophorum latifolium*,

Parnassia palustris či *Valeriana simplicifolia*. Biotop je kvalitní, s dobrou reprezentativností i zachovalostí.

R1.3 Lesní pěnovcová prameniště

Lesní pěnovcová prameniště se na území EVL Semetín nachází na cca 8 místech, převážně bez ohledu na stav okolních porostů (bukové či smrkové hospodářské porosty v různé fázi vývoje).

Část pramenišť je ovlivněna zastíněním okolním porostem a jsou téměř bez vegetace. Lesní hospodaření představuje nejzávažnější ohrožení těchto drobných lokalit.

Nejzachovalejší typické lesní pěnovcové prameniště se nachází cca 0,75 km jižně o západního cípu obce Semetín. Dominantní vegetací jsou zde mechorosty *Cratoneuron commutatum*, *Pellia endiviifolia*. Tuto lokalitu by bylo vhodné prohlásit za registrovaný významný krajinný prvek. Dále je jedna lokalita součástí vymezeného ochranného pásma přírodní památky Pivovařiska.

Biotop	Repre.	Zach.	Poč.
R1.3	A	A	1
R1.3	A	B	1
R1.3	B	A	1
R1.3	B	B	3
R1.3	C	B	1
R1.3	C	C	1

Tab. 5 Reprezentativnost a zachovalost homogenních segmentů biotopu R1.3

S1.2 Štěrbínová vegetace silikátových skal a drolin

Štěrbínová vegetace silikátových skal a drolin se v EVL Semetín vyskytuje pouze bodově na dvou místech. První lokalita je vázána na mrazový srub (se zastoupením *Asplenium septentrionale*) na jižním svahu Křížového a v současné době a jeho mikroklima je v současné době vážně ohroženo obnovou lesních porostů.

Druhá lokalita se nachází v přírodní památce Křížový. Pod stejnojmenným vrchem se nachází cca 150 mm dlouhá skalní římsa obklopená zazemněným suťovým polem. rovněž se zde nachází mrazový srub, porostlý vegetací s dominantními mechorosty (*Neckera crispa*, *Neckera complanata*, *Homalia besseri*, *Seligeria recurvata*, *Seligeria pusilla*, *Lejeunea cavifolia*, *Tritomaria exsecta*) a největší puklinová jeskyně v Hostýnských vrších. Celá lokalita je rovněž ohrožena změnou mikroklimatických podmínek, způsobených holosečnou obnovou porostů po většině obvodu přírodní památky.

L5.1 Květnaté bučiny

Biotop květnatých bučin tvoří ucelené komplexy především v centrální a západní části EVL Semetín. Rozsáhlé porosty jsou však v současnosti obnovovány náseky a holosečnou těžbou, což se projevuje ve snížení jejich reprezentativnosti a zachovalosti. Lesní porosty mají převážně hospodářský charakter se zjednodušenou věkovou, druhovou a prostorovou porostní strukturou. Plošně rozsáhlá část bukových porostů, především v centrální a západní části EVL je dnes obnovena a nachází se ve fází mladých kultur. Řada porostů, vymapovaná s reprezentativností/zachovalostí A/A je dvouetážová, s nárostem či mlazinou ve spodní etáži. Přírozená obnova se zde však často rozvinula právě v důsledku smýcení sousedního porostu a zvýšeného přísunu bočního světla.

Přírodovědně nejzajímavější a z hlediska reprezentativnosti a zachovalosti nejkvalitnější porosty se nachází v lokalitě Mraznica (navrhované jako přírodní rezervace). Další lokalita, navrhovaná jako MZCHÚ je Volařka (kategorie přírodní památka).

Hodnotné jsou rovněž porosty na přechodu k jiným biotopům – suťovým lesům, západo-karpatským dubohabřinám či jako matrice k bodovým biotopům lesních pramenišť (mj. i v lokalitě Mraznica).

Biotop	Repre.	Zach.	Plocha
L5.1	A	A	276,1479
L5.1	A	B	18,0165
L5.1	B	A	47,5859
L5.1	B	B	113,6606
L5.1	B	C	5,2094
L5.1	C	A	2,1249
L5.1	C	B	116,6682
L5.1	C	C	40,3746
L5.1	D	B	2,6426

Tab. 6 Reprezentativnost a zachovalost homogenních segmentů biotopu L5.1

Biotop	Proc.	Repre.	Zach.	Biotop	Proc.	Repre.	Zach.
L5.1	70	B	B	L3.3B	30	B	B
L5.1	94	B	A	S1.2	5	B	A
L5.1	50	B	B	T1.3	50	B	B
L5.1	50	C	C	T1.3	50	D	C
L5.1	30	C	C	T1.5	20	B	B
L5.1	40	C	B	X11	60		
L5.1	40	C	C	X9A	60		
L5.1	60	C	B	X9A	40		
L5.1	70	B	B	X9A	30		
L5.1	50	D	C	X9A	50		

Tab. 7 Mozaiky se zastoupením biotopu L5.1 na území EVL Semetín. Bn – biotop 1,2,3,4; St – zastoupení biotopu v mozaice (%); R – reprezentativnost; Z - zachovalost

L3.3B Západo-karpatské dubohabřiny

Biotop se vyskytuje roztroušeně a to především ve východní části EVL Semetín. Jedná se především o menší lesíky až remízky mezi pastvinami či při okraji lesních komplexů. Lesní porosty mají často střední tvar lesa, tj. jedná se o kombinaci lesa vysokého (generativního původu) a nízkého (vegetativního původu). Největší komplex západo-karpatských dubohabřin se nachází na Ostré hoře, v severovýchodním cípu EVL. Lesní porost zde dosahuje i nejvyšší reprezentativnosti a zachovalosti. Prostorová porostní struktura je víceetážová, v porostech však chybí větší množství tlejícího dřeva. Lokalita Ostrá hora je navržena na vyhlášení jako přírodní památka.

Ostatní porosty jsou spíše méně kvalitní, často v mozaice se smrkem, či na přechodu ke květnatým bučinám. Zajímavé jsou především z hospodářsko-úpravnického hlediska jako typická ukázka selských lesů.

Biotop	Repre.	Zach.	Plocha
L3.3B	A	A	25,5296
L3.3B	A	B	0,4055
L3.3B	B	A	0,6582
L3.3B	B	B	9,6117
L3.3B	C	A	2,3588
L3.3B	C	B	5,0862
L3.3B	C	C	5,6694

Tab. 8 Reprezentativnost a zachovalost homogenních segmentů biotopu L3.3B

Biotop	Proc.	Repre.	Zach.	Biotop	Proc.	Repre.	Zach.
L3.3B	80	C	B	K3	20	B	B
L3.3B	70	B	A	L4	30	B	A
L3.3B	40	C	C	T3.4D	40	B	B
L3.3B	30	C	C	X12	40		
L3.3B	90	B	A	X12	10		
L3.3B	70	B	B	X12	30		
L3.3B	80	B	B	X9A	20		
L3.3B	50	C	B	X9A	50		
L3.3B	50	C	C	X9A	50		

Tab. 9 Mozaiky se zastoupením biotopu L3.3B na území EVL Semetín. Bn – biotop 1,2,3,4; St – zastoupení biotopu v mozaice (%); R – reprezentativnost; Z - zachovalost

4.3 Vymezení a popis navrhovaných MZCHÚ

Název	Navrhovaná kategorie	Plocha	Katastrální území
Mraznica	PR	44,0849	Ratiboř u Vsetína
Nová cesta	PP	3,8452	Rokytnice u Vsetína
Ostrá hora	PP	39,0054	Vsetín
Semetín	PP	1,1578	Vsetín
U Dětky	PP	3,2885	Liptál, Lhota u Vsetína
Volařka	PP	18,8195	Liptál

Tab 10 Přehled nově navrhovaných maloplošných zvláště chráněných území v rámci EVL Semetín

Mraznica

Struktura biotopů a předmět ochrany

Předmětem ochrany v navrhované přírodní rezervaci Mraznica je rozsáhlý komplex květnatých bučin s mozaikou lesních pramenišť a hojným výskytem ohrožených druhů.

Plocha 44 ha dává dostatečný předpoklad i pro fungování autoregulačních procesů. Území je však vážně ohroženou holosečnou obnovou lesních porostů a smrkovými výsadbami.

Z ohrožených druhů rostlin zde byly zaznamenány např. tyto druhy: *Carex pendula*, *Cephalanthera longifolia*, *Corydalis solida*, *Daphne mezereum*, *Dentaria enneaphyllos*, *Veronica montana*, *Abies alba*, *Dryopteris affinis*.

DTB_ID	Plocha	B1	St	R	Z	B2	St	R	Z
1043059	0,0015	R1.4	0	A	A				
1043062	0,0015	R1.4	0	A	A				
1043067	0,0015	R1.4	0	A	A				
1043069	0,1962	X11	0						
1043070	0,0015	R1.4	0	A	A				
1043071	0,0015	R1.4	0	A	A				
1043072	0,8779	T1.10	50	A	B	X11	50		
1043076	0,0015	R1.4	0	A	A				
1043077	0,0030	R1.4	0	A	A				
1043081	1,7071	X9A	0						
1043083	0,0015	R1.4	0	A	A				
1043087	0,0020	R1.4	0	C	B				
1043093	2,4026	L5.1	0	C	B				
1043118	36,1409	L5.1	0	A	A				
1045514	2,5019	L5.1	0	A	A				

Tab. 11 Přehled biotopů na území navrhované přírodní rezervace Mraznica. Bn – biotop 1,2,3,4; St – zastoupení biotopu v mozaice (%); R – reprezentativnost; Z - zachovalost

Soupis dotčených parcel

Parcela č.	Plocha (ha)	Plocha v MZCHÚ (ha)
1299/1 č.	49,0033	44,0849

Tab. 12 Parcelní vymezení navrhované PR Mraznica

Nová cesta

Struktura biotopů a předmět ochrany

Předmětem ochrany v navrhované přírodní památce Nová cesta je mozaika travinobylinných společenstev mezofilních ovsíkových luk, širokolistých suchých trávníků bez význačného výskytu vstavačovitých a s jalovcem obecným a poháňkových pastvin.

Na aktuálním stavu se negativně projevuje momentální absence hospodaření, které je nezbytnou podmínkou pro zachování hodnoty travinobylinných společenstev. Lokality je z navrhovaných území nejméně kvalitní a jedná se spíše o rezervní variantu, jejíž hodnota spočívá právě v přechodu mezi jednotlivými společenstvy.

DTB_ID	Plocha	B1	St	R	Z	B2	St	R	Z	B3	St	R	Z	B4	St	R	Z
799693	1,0046	T1. 3	50	B	C	X1	5			T1.1	30	C	C	T3.4 D	15	D	C
104536 0	2,8407	T1. 1	30	C	B	T3.4 B	65	B	B	X1	5						

Tab. 13 Přehled biotopů na území navrhované přírodní památky Nová cesta. Bn – biotop 1,2,3,4; St – zastoupení biotopu v mozaice (%); R – reprezentativnost; Z - zachovalost

Soupis dotčených parcel

Parcela č.	Plocha (ha)	Plocha v MZCHÚ (ha)
1441	0,0229	0,0229
1443	0,0465	0,0465
189	0,0061	0,0061
1437/1	2,1512	2,1512
1437/2	0,4352	0,4352
1438/3	0,0522	0,0522
1442/1	0,6820	0,6820
1442/2	0,3850	0,3850
1442/3 č.	0,1946	0,0637

Tab. 14 Parcelní vymezení navrhované PP Nová cesta

Ostrá hora

Struktura biotopů a předmět ochrany

Předmětem ochrany je souvislý komplex karpatských dubohabřin s diverzifikovanou prostorovou porostní strukturou a reprezentativním bylinným podrostem. Místy je patrný stanovištně vázaný přechod k suťovým lesům.

Dřevinnou skladbu kromě habru a dubu zimního dále tvoří javory klen a mléč, lípa srdčitá či pouze přimíšený buk lesní. Z jehličnanů se zde vyskytuje jedle bělokorá, borovice lesní, modřín opadavý i smrk ztepilý. V porostech jsou však víceméně rovnoměrně přimíšeny.

V bylinném podrostu se vyskytuje např. *Arum alpinum*, *Cephalanthera longifolia*, *Daphne mezereum*, *Equisetum telmateia*, *Tithymalus amygdaloides*, *Aquilegia vulgaris*, *Dentaria glandulosa*, *Epipactis helleborine*, *Galanthus nivalis*, *Hacquetia epipactis*, *Aconitum vulparia*, *Aruncus vulgaris*, *Dentaria enneaphyllos*, *Isopyrum thalictroides*, *Lilium martagon*.

DTB_ID	Plocha	B1	St	R	Z	B2	St	R	Z
1045650	0,1118	L3.3B	80	B	B	X9A	20		
1045688	25,2425	L3.3B	0	A	A				
1045692	0,9665	X11	0						
1045703	6,3865	L3.3B	60	C	B	X9A	40		
1045705	6,2853	L3.3B	70	B	A	L4	30	B	A

Tab. 15 Přehled biotopů na území navrhované přírodní památky Ostrá hora. Bn – biotop 1,2,3,4; St – zastoupení biotopu v mozaice (%); R – reprezentativnost; Z - zachovalost

Soupis dotčených parcel

Parcela č.	Plocha (ha)	Plocha v MZCHÚ (ha)
12598 č.	1,1000	0,8414
12599 č.	40,8456	35,0084
12600 č.	27,9760	3,1493

Tab. 16 Parcelní vymezení navrhované PP Ostrá hora

Semetín

Struktura biotopů a předmět ochrany

Předmětem ochrany v navrhované přírodní památce Semetín je reprezentativní pestrá mozaika druhově bohatých vlhkých a mezofilních travinobylinných společenstev. Mozaika je tvořena biotopy mezofilních ovsíkových luk T1.1, vlhkých pcháčovských luk T1.5 a vápnitého slatiniště R2.1, v kombinaci s potočními a degradovanými jasanovo-olšovými luhy L2.2B a devětsilovými lemy horských potoků M5.

Biotop R2.1 představuje typicky vyvinuté svahové prameniště s dominancí *Tomenthypnum nitens* (asoc. *Carici flavae-Cratoneretum filicini*) v mechovém patře a ohroženými druhy např. *Dactylorhiza majalis*, *Eriophorum latifolium*, *Parnassia palustris*. Na prameniště navazuje porost asociace *Angelico-Cirsietum oleracei*, místy slabě degradovaný, s rozšiřujícím se orobincem *Typha latifolia*.

Severovýchodní část území tvoří střídavě kosená, střídavě spásaná pastvina s výskytem *Aquilegia vulgaris*, *Crepis praemorsa*, *Orchis mascula*, *Primula veris*, *Traunsteinera globosa*, *Trifolium ochroleucum*, *Eriophorum angustifolium*, *Carex flava*, *Dactylorhiza majalis*, *Polygala amarella*, *Valeriana simplicifolia*.

Louka mezi silnicí a Semetínským potokem je tvořena především porosty *Brachypodium pinnatum* a *Bromopsis erecta*, s výskytem *Aquilegia vulgaris*, *Crepis praemorsa*, *Orchis mascula*, *Primula veris*, *Traunsteinera globosa* či *Trifolium ochroleucum*. Severní cíp území tvoří pcháčová louka s bylinným porostem mj. s *Dactylorhiza majalis*, *Equisetum telmateia*, *Valeriana simplicifolia*, *Gladiolus imbricatus* či *Tithymalus strictus*.

Území je rozděleno asfaltovou komunikací na dvě samostatné louky s různými způsoby obhospodařování – od pastvy ovcí, přes kosení mechanizací nesenou za traktorem, až po prakticky bezzásahový režim.

DTB_ID	Plocha	B1	St	R	Z	B2	St	R	Z	B3	St	R	Z	B4	St	R	Z
1045441	0,5102	T1.1	60	B	B	T1.5	40	B	B								
1045447	2,1547	T1.1	70	B	B	L2.2B	30	A	B								
1045489	0,2810	L2.2 B	20	A	B	T1.5	20	C	C	M5	30	C	B	X9A	30		
1045411	0,0020	R2.1	0	A	A												
1045418	0,4737	T1.1	50	C	C	T1.5	30	B	B	X6	20						

Tab. 17 Přehled biotopů na území navrhované přírodní památky Semetín. Bn – biotop 1,2,3,4; St – zastoupení biotopu v mozaice (%); R – reprezentativnost; Z - zachovalost

Soupis dotčených parcel

Parcela č.	Plocha (ha)	Plocha v MZCHÚ (ha)
13722	0,2630	0,2630
13723	0,4894	0,4894
13725	0,4053	0,4053
13726 č.	0,0499	0,0183
13727 č.	0,3131	0,2457
13729 č.	0,9962	0,8310

Tab. 18 Parcelní vymezení navrhované PP Semetín

U Dětky

Struktura biotopů a předmět ochrany

Předmětem ochrany v navrhované přírodní památce U Dětky jsou bývalé pastviny s mozaikou travinobylinných společenstev mezofilních ovsíkových luk, širokolistých suchých trávníků a mezofilních bylinných lemů. Z ohrožených druhů se zde vyskytují např. *Orchis mascula*, *Dactylorhiza sambucina*, *Platanthera bifolia*, *Listera ovata*. Lokalita dále tvoří mezky s křovinami, místy se šířícími na louky.

DTB_ID	Plocha	B1	St	R	Z	B2	St	R	Z	B3	St	R	Z	B4	St	R	Z
797719	0,5461	T1.3	20	B	B	T3.4 C	30	C	C	K3	30	B	B	T4.2	20	B	B
797715	0,0040	K3		D	C												
797718	0,0050	K3		C	B												
797725	2,7000	T1.1		C	B												

Tab. 19 Přehled biotopů na území navrhované přírodní památky U Dětky. Bn – biotop 1,2,3,4; St – zastoupení biotopu v mozaice (%); R – reprezentativnost; Z - zachovalost

Soupis dotčených parcel

Parcela č.	Plocha (ha)	Plocha v MZCHÚ (ha)	Katastrální území
1974	0,1989	0,1989	Lhota u Vsetína
1975 č.	0,1258	0,0683	Lhota u Vsetína
2072	0,0151	0,0151	Lhota u Vsetína
1976/1	0,3342	0,3342	Lhota u Vsetína
1976/2	0,0767	0,0767	Lhota u Vsetína
2068/3	0,2674	0,2674	Lhota u Vsetína
2071/1	0,6964	0,6964	Lhota u Vsetína
2071/2	0,0594	0,0594	Lhota u Vsetína
3119	0,0126	0,0126	Liptál
3120	0,2371	0,2371	Liptál
3121	0,0305	0,0305	Liptál
3122	1,2914	1,2914	Liptál

Tab. 20 Parcelní vymezení navrhované PP U Dětky

Volařka

Struktura biotopů a předmět ochrany

Předmětem ochrany v navrhované přírodní památce Volařka je zachovalý komplex bučin a jedlobučin, nacházející se severně od hřebetu Chléviska. Z východní části přecházejí bukové porosty do smrkových, od severu a západu jsou postupně obnovovány a sousedí s plošně rozsáhlými mladými (i nezajištěnými) kulturami.

Mezi zastoupené ohrožené druhy patří např. *Abies alba*, *Arctium nemorosum*, *Aremonia agrimonoides*, *Bromopsis ramosa*, *Carex pendula*, *Dactylorhiza fuchsii*, *Daphne mezereum*.

DTB_I D	Plocha	B1	St	R	Z	B2	St	R	Z	B3	St	R	Z	B4	St	R	Z
797722	0,3465	X9A	0														
797723	0,2278	X9A	0														
797730	0,0010	T1.10	0	B	B												
797761	0,3784	L5.1	60	C	B	X9A	40										
797794	0,2669	X9A	0														
797823	17,5984	L5.1	0	A	A												

Tab. 21 Přehled biotopů na území navrhované přírodní památky Volařka. Bn – biotop 1,2,3,4; St – zastoupení biotopu v mozaice (%); R – reprezentativnost; Z - zachovalost

Soupis dotčených parcel

Parcela č.	Plocha (ha)	Plocha v MZCHÚ (ha)
3114 č.	144,6735	18,8193

Tab. 22 Parcelní vymezení navrhované PP Volařka

5. Revize hranic EVL

5.1. Metodický postup

5.1.1 Úvod

Původní vymezení hranic evropsky významných lokalit bylo provedeno nad podkladem základní mapy a nereflexuje proto hranice parcel ani skutečné hranice kultur. Výsledkem je mnoha případech větší či menší nepřesnost do aktuálního stavu, zjištěného nad ortofotomapou a mapou parcelního vymezení. Úprava hranic byla proto provedena nad těmito dvěma vrstvami.

5.1.2 Obecné principy

Obecně byla úprava hranic řešena dle následujících principů se sousledností jednotlivých kroků a priorit:

1. Hranice parcely dle katastrální mapy
2. Hranice kultury, zjistitelná z ortofotomap
3. Odstranění hraničních X-ových segmentů, kde je to účelné
4. Zachování souvislé hranice / celistvosti území
5. Přičlenění naturových biotopů, kde je to účelné

Hranice parcely dle katastrální mapy a hranice kultury

V reálu mohou nastat dva základní případy – hranice parcely koresponduje s hranicí kultury (druhu pozemku) nebo více či méně nekoresponduje.

Pokud koresponduje hranice parcel s hranicí kultury (druhu pozemku), je vedena hranice EVL přesně po ní. Toto pravidlo platí i v případě, že rozdíl mezi hranicí kultury (druhu pozemku) a parcely nepřesahuje 10m, dělením parcely vznikla parcela velmi malá, případně hranice parcely nekoresponduje s hranicí kultury jiným významným způsobem.

V případě, že je rozdíl mezi hranicí kultury (druhu pozemku) významný, je hranice EVL vedena po hranici kultury. Do plánu péče pak musí být zanesena jen výměra dílčí části parcely. Je pak vhodné zmínit, že by bylo žádoucí provést rozdělení parcely.

Odstranění hraničních X-ových segmentů, kde je to účelné

Pokud je evropsky významná lokalita vymezena tak, že zahrnuje v okrajových částech i X-ové biotopy, je nutné zvážit, zda je v návrhu území ponechat či nikoliv. Nejde jen o přesnost hranic, ale i následnou diskuzi s vlastníky pozemků nad hospodařením na dané lokalitě. Z plochy EVL jsou prioritně vyčleňovány biotopy

- plošně rozsáhlejší, jejichž charakter je v celkovém rozporu s naturovými biotopy. Současně je nepravděpodobné, že by mohlo dojít k rekultivaci/revitalizaci daného segmentu. Tyto segmenty lze z území EVL vyloučit, i když jsou v jeho vnitřní části
- malé segmenty, jejichž charakter je celkově odlišný od naturových biotopů a leží při okraji EVL. Postačuje tedy vést hranici kolem segmentu.

Součásti EVL jsou naopak ponechávány X-ové biotopy, které jsou

- plošně malé a svým charakterem se blíží naturovým biotopům, zastoupeným v území (typicky biotopy X10, X11 při okraji lesních komplexů na styku s volnou krajinou). Důvodem je především zachování celistvosti lesních komplexů
- malé segmenty, jejichž charakter je celkově odlišný od naturových biotopů, avšak leží uvnitř EVL. Tyto segmenty vyčleňovat by představovalo pouze administrativní komplikaci. Proto je možné je v EVL ponechat a zásady využívání ošetřit v plánu péče

Individuální rozhodování pak vyžadují větší segmenty X-ových biotopů při okrajích EVL, blížíci se svým charakterem naturovým biotopům. Typickým případem mohou být biotopy X9. U nich lze dlouhodobými hospodářskými zásahy změnit charakter až do lesních naturových biotopů. Jako další kritérium je bráno např.:

- leží-li na kraji lesního komplexu při hranici s jinou kulturou (např. ornou půdou). Pak je vhodné je kvůli celistvosti v EVL ponechat a směřovat do nich opatření péče
- je-li celé EVL uvnitř lesního komplexu a stejně tak biotop X9, přičemž však je při kraji EVL, pak je vhodné jej z plochy EVL vyjmout
- pokud leží biotop X9 uvnitř EVL, pak je vhodné jej tam vzhledem k celistvosti území ponechat

Zachování souvislé hranice / celistvosti území

Zachování celistvosti území a jeho souvislé hranice je jedním z principů vymezení hranic území, avšak ne nutně za každou cenu. V případě, že je území rozčleněno intenzitou i plochou významnou bariérou, pak není důvod tuto bariéru neakceptovat i ve vymezení hranic.

Přičlenění naturových biotopů, kde je to účelné

Opačným případem je přiřazování či obecně tvorba appendixů do okolní krajiny. Je potřeba je posuzovat individuálně podle jejich kvality a významu.

5.2 Konkrétní úpravy hranice EVL Semetín

Aplikováním výše uvedených obecných zásad upřesňování hranic EVL došlo k těmto zásadním úpravám hranice EVL Semetín:

1. Bečva	5. Dornička
2. Kohutovy bučnky	6. Semetín
3. U Kotrlů	7. U Korábečných
4. Západní hranice	

Bečva

Hranice EVL byla posunuta z pravého na levý břeh, na úpatí Ostré hory. Jedná se pouze o krátký úsek řeky. Řeka zde má přírodě blízký charakter s úpravou podélného sklonu příčnými objekty. Břehy jsou lemovány břehovými porosty. Dostačující by zde však měla být základní ochrana. Současně byl z území EVL vyčleněn severní cíp, oddělený v reálu od zbytku území komunikací a mostem.

Kohutovy bučnky

Samota a přilehlé pozemky, původně z EVL vyčleněny. Začlenění je navrhováno jednak z důvodu plynulosti hranice a jednak proto, že zastavěné území je poměrně malé, s navazující dubohabřinou a travinobylinnými společenstvy.

U Kotrlů

Segment s početnější zástavbou tvořil úzký samostatný výběžek z vlastního území EVL. Vzhledem k tomu, že se v segmentu nenachází žádný významný prvek, byl z ploch EVL vyčleněn.

Západní hranice, Dornička

Jedná se o části lesních porostů, jejichž plochu tvoří mozaika smrčín, mladý kultur, případně naturových biotopů s nízkou reprezentativností a zachovalostí. Proto byly z území EVL Semetín vyčleněny

Semetín

K EVL byla přidána kvalitní luční mozaika, navrhovaná jako součást přírodní památky Semetín.

U Korábečných

Jižní část byla z území vyčleněna, neboť se jedná mladé kultury a smrčiny. Severní byla naopak do území EVL začleněna, neboť ji tvoří segment západo-karpatských dubohabřin.

Výsledná změna plochy EVL Semetín je snížení o 40,12 ha – z původních 1327,26 ha na 1287,14 ha. Plochy byly odečteny z digitálních mapových podkladů.

6. Celkové zhodnocení

Přírodní charakter evropsky významné lokality Semetín představuje krajinářsky cennou typickou ukázkou vlašské krajiny. Lesní porosty tvoří dominantně biotop L5.1 – květnaté bučiny, ve východní části jsou významně zastoupeny rovněž západo-karpatské dubohabřiny. Z lesních antropogenně silně ovlivněných biotopů je významné zastoupení smrkových monokultur. Krajinnou mozaiku dotváří louky a pastviny, z nichž se nejčastěji vyskytují mezofilní ovsíkové louky (samostatně i v mozaikách) a širokolisté suché trávníky (převážně v mozaikách). Vyskytuje se zde poměrně široké spektrum vegetace vlhkých a zamokřených stanovišť jako jsou např. nevápnitá mechová slatiniště (R2.2) a přechodová rašeliniště (R2.3). Zajímavým biotopem jsou také luční a lesní pěnovecová prameniště (R1.1 a R1.3), štěrbínová vegetace silikátových skal a drolin (S1.2) a nepřístupné jeskynní prostory (S3B).

Většina společenstev se vyskytuje v rozsahu od reprezentativních s vysokou zachovalostí, až po společenstva narušená. Je to dáno především způsobem a intenzitou hospodaření. U lesních porostů jsou to především velkoplošné zásahy, kdy i využívání přirozené obnovy vzniknou rozsáhlé plochy bez dospělých stromů, tlejícího dřeva a porostního mikroklimatu. Dalším problémem je pěstování smrku na úkor buku. Nešetrně prováděnými zásahy pak mohou být poškozována i četná lesní prameniště.

U lučních společenstev existují především dva odlišné problémy. Jedním je zanedbané hospodaření, kdy hospodaření na ploše chybí a ta buďto ruderalizuje, nebo dochází k zjednodušení její druhové skladby. Pastviny pak rovněž často zarůstají křovinami. Druhým může být intenzivní pastva, při níž může docházet k silné nitrifikaci stanoviště. V obecné rovině je proto nejvhodnější extenzivní pastva či kosení.

Na území EVL jsou vyhlášena dvě maloplošná zvláště chráněná území (MZCHÚ) - přírodní památka Křížový a přírodní památka Pivovařiska. Na základě vyhodnocení stavu biotopů, které jsou v EVL předmětem ochrany, bylo navrženo šest dalších MZCHÚ, z toho jedna přírodní rezervace a pět přírodních památek.

Hranice EVL byly dopřesňovány zejména na hranice parcel. Změny území proběhly pouze v menším rozsahu. Jednalo se zejména o přidání naturových resp. odstranění antropicky silně ovlivněných biotopů. Ve dvou menších případech byla hranice vyrovnávána kolem vybíhajících segmentů lidských sídel. Po úpravě hranic činí plocha EVL Semetín 1287,14 ha.

7. Literatura

AMBROS, Z., ŠTYKAR, J., 1999. Geobiocenologie I. Brno, Mendelova zemědělská a lesnická univerzita, 63 s. ISBN 80-7157-397-3.

BUČEK, A., LACINA, J., 1999. Geobiocenologie II. Brno, Mendelova zemědělská a lesnická univerzita, 240 s. ISBN 80-7157-417-1.

CULEK, M. et al., 1995. Biogeografické členění ČR. Praha, Enigma, 347 s. ISBN 80-85368-0-3.

DEMEK, J. et al., 2006. Hory a nížiny – Zeměpisný lexikon ČR. Brno, AOPK ČR, 580 s. ISBN 80-86064-99-9.

DEYL, M., HÍSEK, K., 2001. Naše květiny. Praha, Academia, 690 s. ISBN 80-200-0940-X.

HOLUŠA, J., a kol. (1999) Oblastní plá rozvoje lesů pro přírodní lesní oblast 41 - Hostýnskovsetínské vrchy a Javorníky na období 1.1.2000 – 31.12.2019. ÚHÚL Brandýs n. Labem, pobočka Frýdek-Místek, pob. Olomouc

CHYTRÝ, M. et al., 2001. Katalog biotopů ČR. Praha, Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, 304 s. ISBN 80-86064-55-7.

MACKOVČIN, P., JATIOVÁ, M. a kol., 2002 Zlínsko, In: Mackovčín, P. a Sedláček, M. (eds.): Chráněná území ČR, svazek II. AOPK ČR a EkoCentrum Brno. Praha.

PAVELKA, J., TREZNER, J. (eds.), 2001 Příroda Valašska (okres Vsetín). ČSOP ZO 76/06 Orchidea, Vsetín, 568 s. ISBN 80-238-7892-1

PLÍVA, K. et al., 1984. Přírodní lesní oblasti ČSR. Praha, Ministerstvo lesního a vodního hospodářství ve Státním zemědělském nakladatelství

QUITT, E., 1971. Klimatické oblasti Československa. Brno, Academia, GÚ ČSAV v Brně, 73 s

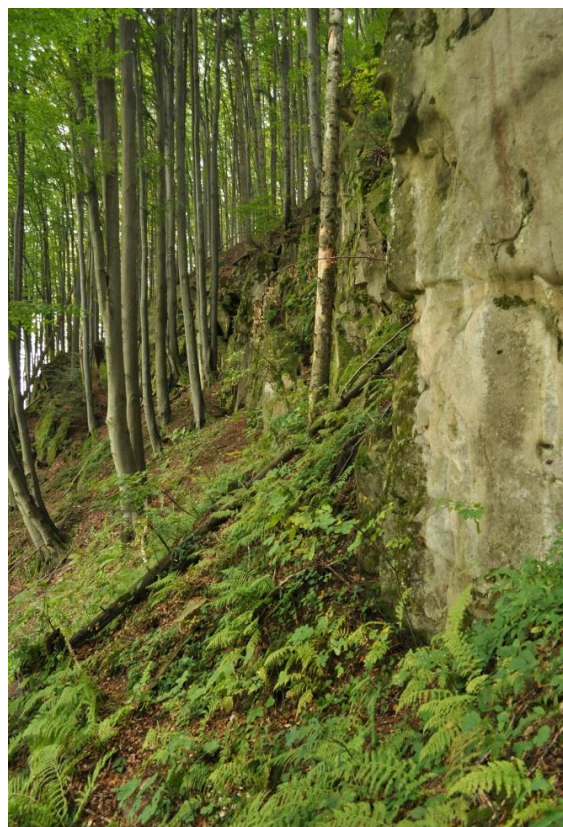
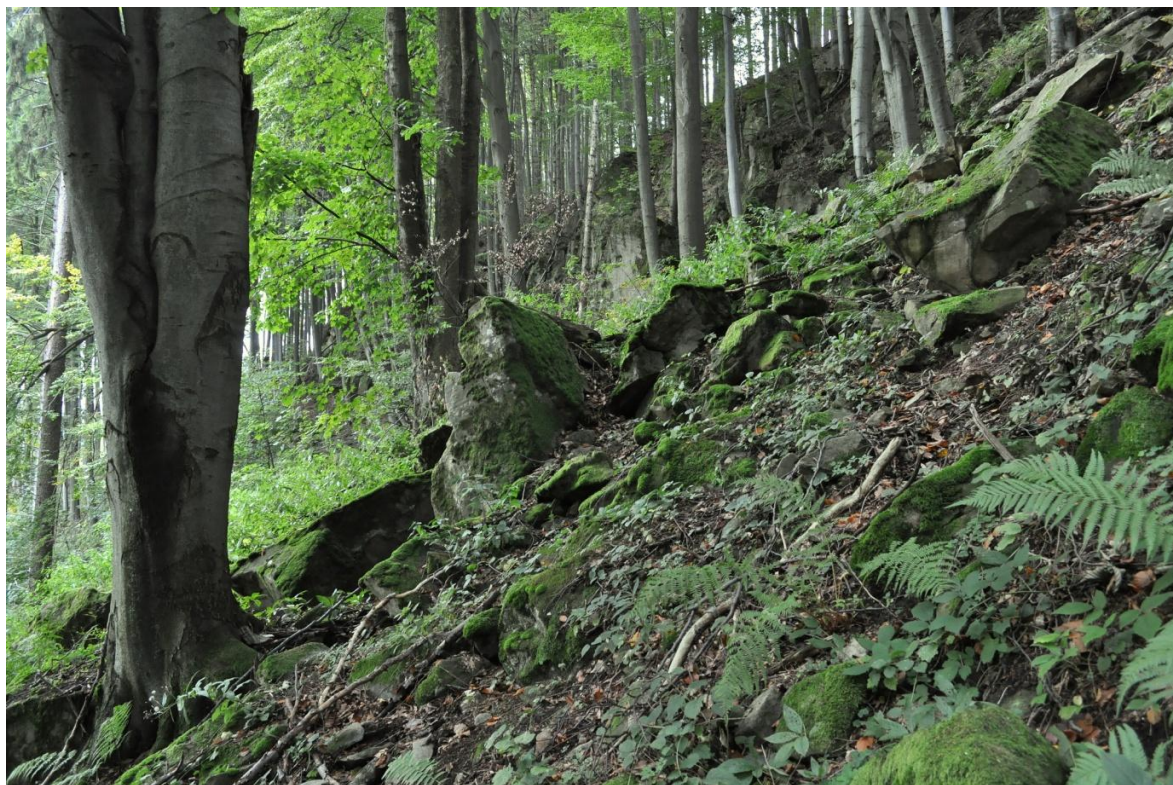
www.natura2000.cz

8. Přílohy

8.1 Mapové přílohy

Přehled změn hranic	M 1: 20 000
Dotčená katastrální území	M 1: 20 000
Parcelní vymezení západní část	M 1: 10000
Parcelní vymezení centrální část	M 1: 10000
Parcelní vymezení východní část	M 1: 10000
Navržená MZCHÚ	M 1: 20 000
Zastoupení biotopů R1.1, R2.1, R2.2 a S1.2	M 1: 20 000
Zastoupení biotopu L3.3B	M 1: 20 000
Zastoupení biotopu L5.1	M 1: 20 000
Zastoupení biotopů R1.3 a R1.4	M 1: 20 000
Zastoupení biotopu T1.1	M 1: 20 000
Zastoupení biotopů T3.4B, T3.4C a T3.4D	M 1: 20 000
Mapování biotopů západní část	M 1: 10000
Mapování biotopů centrální část	M 1: 10000
Mapování biotopů východní část	M 1: 10000

8.2 Fotodokumentace

Přírodní památka Křížový – mozaika biotopů L5.1 a S1.2

Navrhovaná přírodní památka Semetín – biotop R2.2

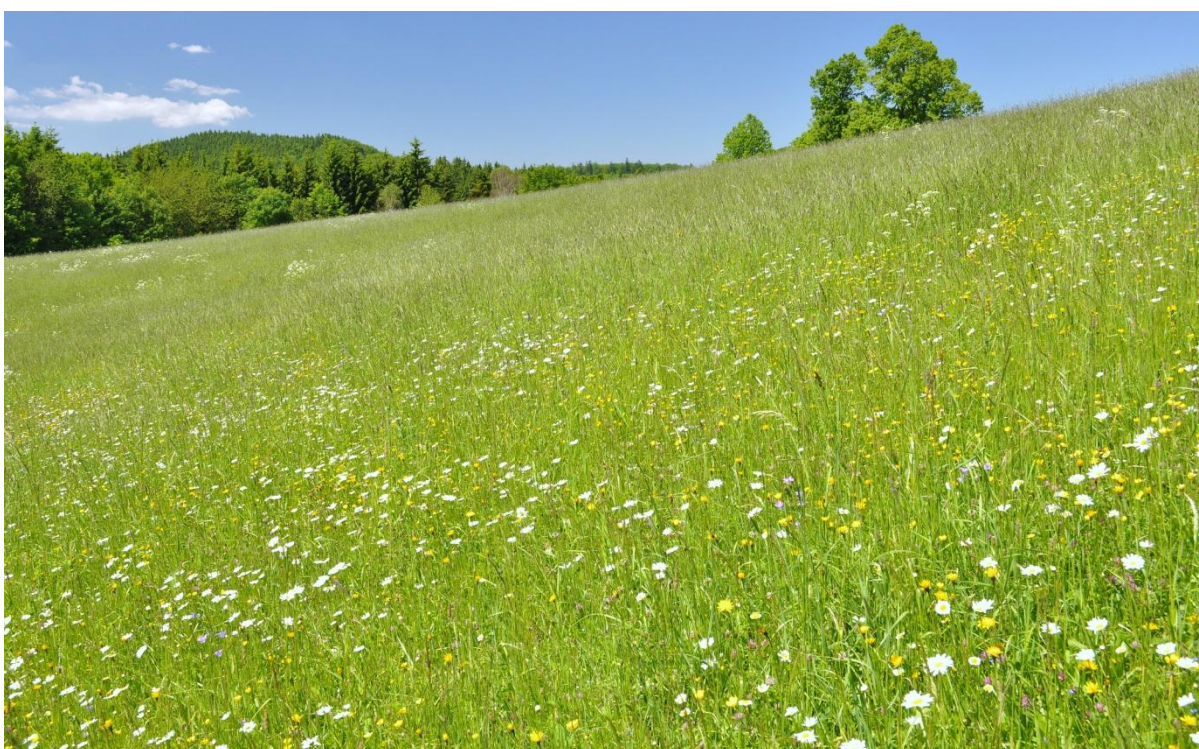
Navrhovaná přírodní památka Semetín – louka s mozaikou biotopů T1.1 a T1.5

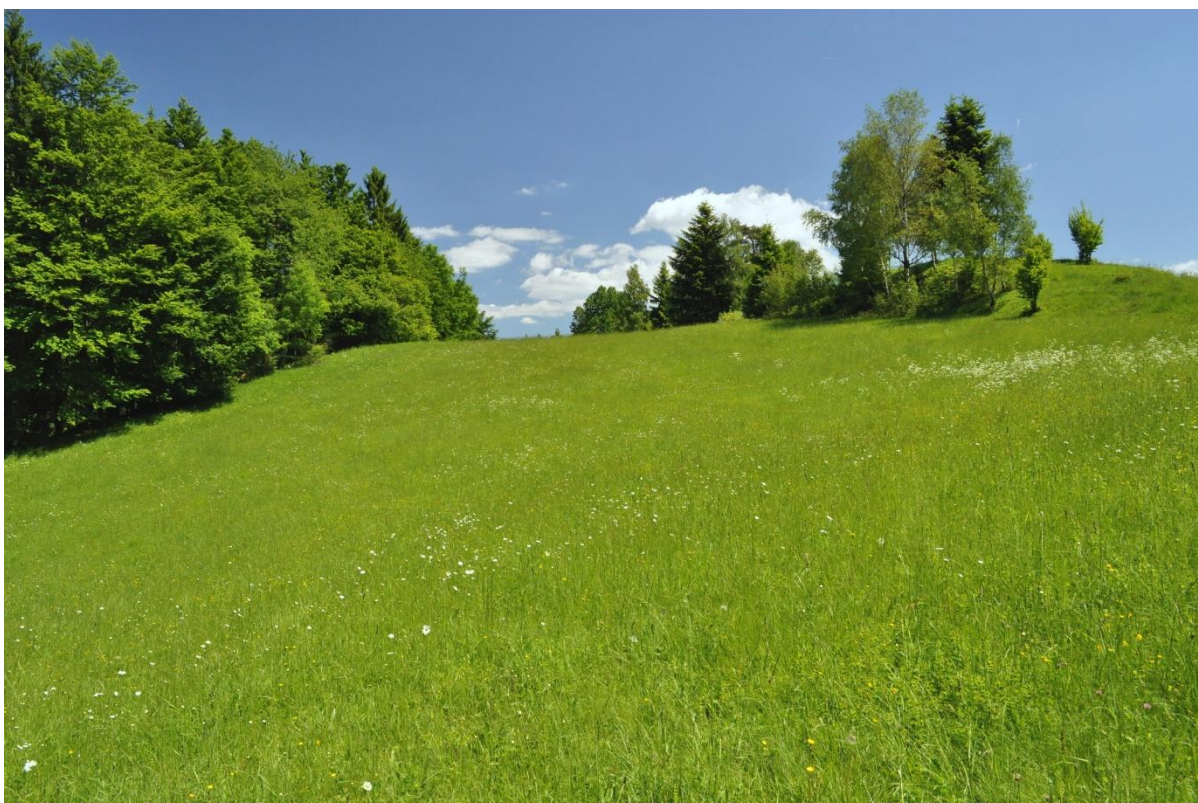
Pramen v navrhované přírodní památce Semetín

Pastva v přírodní památce Pivovařiska

Různě kvalitní mezofilní ovsíkové louky a jejich mozaiky na hřebeni mezi Chlévisky a Janišovským vrchem

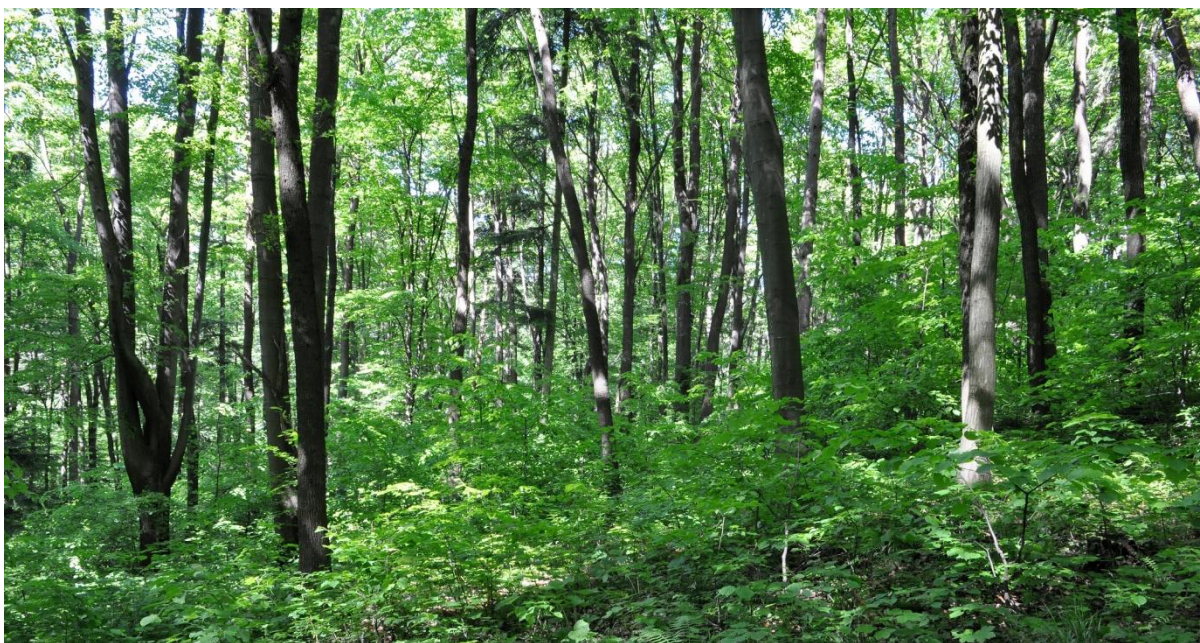
Navrhovaná přírodní památka U Dětky, mozaika biotopů T1.1 a T3.4C

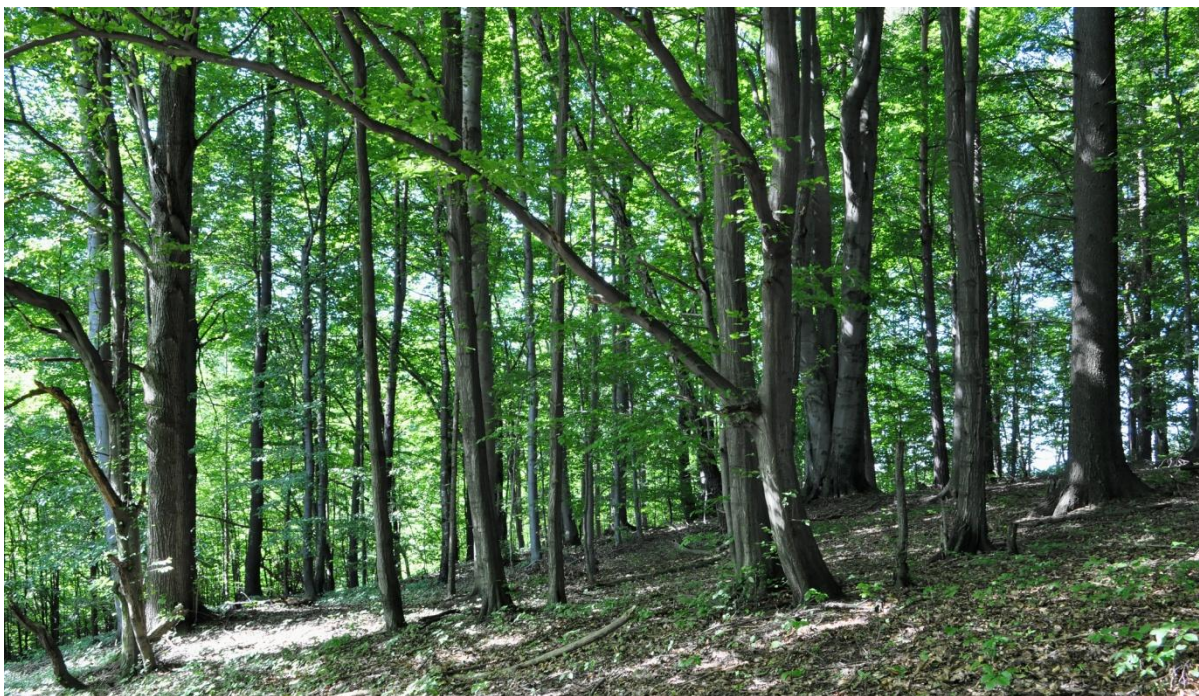
Málo reprezentativní lesní pěnovcové prameniště, prakticky bez vegetace

Lesní nepěnovcové pameniště

Západo-karpatské dubohabřiny v navrhované přírodní památce Ostrá hora

Západo-karpatské dubohabřiny s dobrou reprezentativností i zachovalostí

Květnaté bučiny v navrhované přírodní památce Volařka

Problematické lesní hospodaření – do bukové mlaziny vysekaný průsek pro umělou výsadbu smrku ...

Tůň v koleji na nepoužívané lesní cestě s kuňkami a čolky